

РЕШЕНИЕ

№ 2199

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разглежда докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110124588 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от Е. Д. М. срещу Софийски градски съд, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 2в ЗОДОВ за заплащане на сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от нарушение на правото на достъп до ефективни средства за защита, установено в чл. 47 ХОПЕС, поради бездействието на съда да уведоми орган на досъдебното производство за подадена от ищеца жалба от 29.04.2022г. /съгласно изменение на основаниято на иска, допуснато с протоколно определение от 26.09.2023г./ по реда на чл. 205 НПК по НЧД № 1036/2022 г. по описа на СГС, НО, 3-ти състав.

Ищецът твърди, че е подал жалба на 24.03.2022 г. по ЧНД № 1036/2022 г. по описа на СГС, с оплаквания за извършени спрямо него престъпни посегателства, за които СГС е следвало на осн. чл. 205 НПК да сезира компетентните органи на досъдебното производство. Искането на ищеца към СГС е било за предприемане на действия по отстраняване на незаконосъобразните такива, във връзка с извършените спрямо него престъпления. По процесната жалба, съдебният състав на СГС не постановил никакъв съдебен акт, а и същият не бил компетентен да постанови такъв, а следвало да я изпрати на осн. чл. 205 НПК на компетентните органи на досъдебното производство. Сочи, че с оглед бездействието на СГС да уведоми орган на досъдебното производство, е претърпял болки и страдания, безпокойство, страх, отчаяние, безнадеждност, развил депресия, паник атаки и хипертония за периода от 24.03.2022 г. до 10.05.2022 г. Моли съда да уважи предявения иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Ответникът подробно излага, че в случая не е осъществен фактическият състав за ангажиране на отговорността му. Сочи, че предмет на ЧНД е било предсрочно освобождаване, което било извън предметния обхват на закрила по чл. 47 ХОПЕС и чл. 13 ЕКЗПЧОС. Поддържа, че ищецът не е бил лишен от правосъдие, нито от ефективни средства за защита. Излага, че и процесната жалба е била изпратена до СГП. Твърди, че по цитираното дело на ищеца е била осигурена възможност да сезира съда с искане по чл. 70 НК, обезпечено било участието му в процеса, съдът се произнесъл по

всички молби на страната, доказателствени искания, както и исканията за отвод. Оспорва ищецът да е претърпял твърдените вреди. Моли съда да отхвърли предявения иск.

Представителят на Софийска районна прокуратура, изразява становище за неоснователност на предявения иск.

С протоколно определение от 26.09.2023г. съдът е допуснал изменение на основанията на предявения иск като същият касае жалба от дата 29.04.2022г., вместо от първоначално посочената дата 24.03.2022г., поради грешно посочване на датата на жалбата в депозираната по настоящото дело от адв. Ю. молба-уточнение от 24.01.2023г.

След като взе предвид изложеното в исковата молба и отговора на исковата молба, събраните доказателства по делото и изявленията на страните в съдебно заседание, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Исковата молба е редовна, а предявеният с нея иск е процесуално допустим. По така предявения иск, в доказателствена тежест на ищеца е да установи нарушение на норма от правото на Европейския съюз, която предоставя права на частноправни субекти – в случая нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, нарушението да е достатъчно съществено, настъпили неимуществени вреди за ищеца и техния размер, причинно – следствена връзка между нарушението и причинените на ищеца неимуществени вреди. В тежест на ответника е да докаже възраженията си, както и плащане на обезщетението.

От приобщения заверен препис от ЧНД № 1036/2022г. по описа на СГС, НО, 3-ти състав, се установява, че производството по делото е образувано по искане на ищеца Е. Д. М. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на наложеното му наказание – лишаване от свобода за срок от 17 години и 6 месеца по силата на влязла в сила присъда от 09.01.2018г. на Специализирания наказателен съд, 3-ти състав, постановена по НОХД № 646/2015г. С разпореждане от 24.03.2022г. на СГС, делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 29.04.2022г. от 10,00ч.

Процесната по настоящото дело жалба от 29.04.2022г. изхожда от ищеца Е. Д. М. и е адресирана до Националната следствена служба, до Главния прокурор на Република България, до 02 РУП СДВР, до следствен отдел на СГП, до Министъра на вътрешните работи, до ГДБОП, до Специализираната прокуратура и до ГДНП, като върху заглавната ѝ страница е изписан на ръка текстът „до Софийски градски съд, НО, 3-ти състав, вр. НЧД № 1036/2022г. на СГС, НО, 3-ти състав“. В нея ищецът е развил съображения, че е противозаконно осъден по непредявени обвинения по поръчка на Министър-председателя на Република България Бойко Методиев Борисов от АСНС и ВКС, във връзка с което съобщава за извършени престъпления от магистрати по всяко едно от подробно описаните в жалбата дела.

Жалбата е представена по ЧНД № 1036/2022г. по описа на СГС, НО, 3-ти състав, по време на проведеното на 29.04.2022г. открито съдебно заседание по делото, заедно с копия от Разпореждане от 29.03.2022г., постановено по гр.д. № 65380/2021г., по описа на СРС, 88-ми състав, Определение от 12.03.2022г. постановено по гр.д. № 65380/2021г. по на СРС, 88-ми състав, препис от обвинителен акт, както и молби за събиране на доказателства в производството по УПО чрез разпит на свидетели и изискване на документи от трети лица.

В проведеното на 29.04.2022г. открито съдебно заседание ищецът е заявил, че иска да допълни направеното от него искане за УПО като съдът го разгледа в светлината на чл. 9 от Международния пакт за граждански и политически права на ООН, чл. 6 от ХОПЕС и чл. 5, пар. 4 от ЕКЗПЧ, както и че иска да представи писмени доказателства на съда. След даване

ход на делото, по-нататък в своето изложение ищецът е заявил, че иска да уточни, че на 05.06.2019г. му била взета мярка „Задържане под стража“ от АСНС, който бил осъдил ищеца по непредявени обвинения и от м. юни 2019г. до момента на подаване на искането за УПО, той търпял първо мярката за неотклонение и след влизане в сила на крайния съдебен акт на ВКС бил задържан по делото, в която връзка прави доказателствени искания.

С протоколно определение съдът се е произнесъл по всички доказателствени искания на ищеца, като е приложил по делото представените от него писмени доказателства, а именно определение и разпореждане, както и жалба представена в днешното съдебно заседание, и е върнал на ищеца представения от него препис от обвинителен акт. Съдът се е мотивирал, че представените от Е. Д. М. писмени доказателства следва да бъдат приложени по делото с изключение на преписа от обвинителен акт, който съдът е счел за неотносим, доколкото е приел, че в производството по условно предсрочно освобождаване не може да се преразглеждат въпроси, предмет на влязла в сила присъда.

Видно от протокола от съдебното заседание и обективизираните в него изявления на ищеца, неговия процесуален представител и на съда, при първоначалното ѝ депозиране по делото, процесната жалба е представена като писмено доказателство във връзка с твърденията на ищеца, че влязлата в сила присъда е незаконосъобразна като постановена по непредявени обвинения и при съществени нарушения на процесуалните правила, включително извършени престъпления от магистрати по делата. В протокола от 29.04.2022г. липсва изявление на ищеца или на неговия представител, от което може да се направи извод, че действителната му воля е да уведоми прокуратурата за извършени срещу него престъпления, а напротив, всички процесуални изявления касаят събирането на доказателства в посочената по-горе насока, както и други доказателства касаещи производството по условно предсрочно освобождаване. Следователно, предвид качеството на жалбата на писмено доказателство за установяване на определени твърдени от ищеца факти, а не на сигнал за извършени престъпления, за съда не е съществувало задължение да изпраща същата по компетентност на прокуратурата съгласно чл. 205 от НПК. Задължението на съда е било да се произнесе по нейното приобщаване като писмено доказателство по делото, което е и сторил.

След приключване на откритото съдебно заседание, ищецът отново е депозирал по делото екземпляр от процесната жалба от 29.04.2022г., който е с напълно идентично съдържание като този, представен в откритото съдебно заседание, с изключение на изписания на ръка върху заглавната страница текст, който гласи „до Софийска градска прокуратура СГППРБ, вр. НЧД 1036/2022г. на СГС, НО, 3-то състав, гр. София, 29.04.22г. Е. М.“. Жалбата е заведена в СГС с вх. № 26063 от 03.05.2022г. и с разпореждане от 03.05.2022г. /изписано на ръка върху заглавната страница на жалбата/ съдът е разпоредил същата да бъде изпратена на СГП по компетентност. Видно от приложеното по делото придружително писмо с изх. № 10760 от 03.05.2022г. разпореждането на съда е изпълнено, като жалбата е изпратена незабавно на Софийска градска прокуратура.

От гореизложеното следва, че твърдяното от ищеца нарушение на правото му на достъп до ефективни средства за защита не е извършено от Софийски градски съд. Процесното изявление на ищеца от 29.04.2022г., озаглавено „жалба“, е било депозирано два пъти по ЧНД № 1036/2022г. по описа на СГС, НО, 3-ти състав. При първото му депозиране в проведеното на 29.04.2022г. открито съдебно заседание, то е било представено като писмено доказателство и е било приобщено като такова от съда. При второто му депозиране върху него вече е било изписано, че ищецът сезира СГП със сигнал за извършени срещу него престъпления и съдът незабавно го е изпратил на СГП в изпълнение на нормата на чл. 205 от НПК, с което правото на ищеца на достъп до ефективна защита е било гарантирано.

Ето защо, при липса на допуснато от съда нарушение на правата на ищеца, разглеждането на останалите предпоставки за основателност на иска е безпредметно.

Предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските:

При този изход от спора, право на разноси има единствено ответникът. Съобразно установената към датата на постановяване на настоящото решение съдебна практика по приложението на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ /Определение № 50005 от 7.02.2023 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2517/2022 г., IV г. о., ГК/, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева съгласно чл. 25, ал. 1 НЗПП.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. Д. М., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Дружба 2“, бл. 507, вх. А, ет. 2, ап. 5, срещу Софийски градски съд, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, осъдителен иск с правно основание чл. 2в ЗОДОВ за заплащане на сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от нарушение на правото на достъп до ефективни средства за защита, установено в чл. 47 ХОПЕС, поради бездействие на съда да уведоми орган на досъдебното производство по реда на чл. 205 НПК за подадена от Е. Д. М. жалба от 29.04.2022г. по НЧД № 1036/2022 г. по описа на СГС, НО, 3-ти състав..

ОСЪЖДА Е. Д. М. да заплати на Софийски градски съд на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ сумата от **100 лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните и на Прокуратурата на Република България като контролираща страна.

Съдия при Софийски районен съд: _____